

MIERZIĆ SIĘ (4) *vb impf*

Wymowa: *mier-zić się*.

się (3), się (2).

e jasne.

inf mierzić się (2). ◇ *praes 2 sg* mierzę się (2). ◇ *3 sg* mierzi się (2). ◇ *praet 2 sg m* mierziłeś się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Odczuwać niechęć, wstręt, odrazę, pogardę; wzdragać się; aversari Mącz; abhorrere, despuere, exsecrari, fastidire Cn (4) :

mierzić się kim, czym (2): Aversari aliquem, Mierzić się kim/ ftrzedz się kogo/ wzgárdzić go. Mącz 487b; Niecnotą się bárzo mierzę [!]. CzahTr [D2].

a. *Z przeczeniem: chętnie coś zrobić, nie sprzeciwiać się [cum inf] (1) : Iezu ienżes z Dziewicze Mariey rodząc się poścacy flugi przijąc nie mierzyłeś się. TarDuch A8v.*

***** Dubium [zapewne omyłkowe wprowadzenie „mierzić się” zamiast innego czasownika lub „skromność” zamiast innego rzeczownika] (2) : kto cię naydzie/ [niebieska mądrości] [...] Prawdziwie rozeznawa dobre ode złego/ [...] Boleść fnádno wycierpi/ mierzi się skromnością WisznTr 23.**

Synonim: brzydzić się.

Formacje współrdzenne cf MIERZIĆ.

AŻ